

நற்பண்புகள் தொடர்பான இஸ்லாமியக் கண்ணோட்டம்

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

“மேலும், (நபியே) நிச்சயமாக நீர் (மிக உயர்ந்த) மகத்தான நற்குணம் உடையவராக இருக்கின்றீர்.” (68 அல் கலம் :4)

நற்பண்பு என்பது நாம் அடிக்கடி உச்சரிக்கும் ஒரு வார்த்தையாகும். மனித சமூகத்தின் பல்வேறு மட்டத்தைச் சார்ந்தவர்களும் இது தொடர்பாகப் பேசுவதையும் எழுதுவதையும் போதனைகள் செய்வதையும் நாளாந்தம் நாம் அவதானிக்கலாம். இது, நற்பண்பு என்பது சமூகத்தில் காணப்பட வேண்டிய அத்தியவசியமான ஓர் அம்சம் என்பதற்கான ஒரு சான்றாகும்.

நற்பண்பு என்பதனை ஒழுக்கம் என்றும் அழைப்பதுண்டு. ஒழுகி நடக்க வேண்டியவை - கடைப்பிடிக்க வேண்டியவை என இதற்கு விளக்கமளிக்கலாம். ஒழுக்கம், நற்பண்பு முதலான தமிழ் வார்த்தைகளுக்கு நிகராக அரபு மொழியில் ஆதாப், அஃக்லாக், ஸுலூக் போன்ற வார்த்தைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

நற்பண்பின் முக்கியத்துவம்

இஸ்லாம் அகாயித், இபாதாத், முஆமலாத், முனாகஹாத், ஜினாயாத், அக்லாக் என பல்வேறு அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், அக்லாக் ஏனைய அனைத்துப் பகுதிகளோடும் தொடர்புபட்டிருப்பதுடன் அவை அனைத்து அம்சங்களையும் அலங்கரிப்பாதகவும் அமைந்துள்ளது.

இஸ்லாம் நற்பண்புகளை அஹ்ஸனுல் குலுக் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. நற்பண்புகளுக்கு முன்மாதிரியாக நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் திகழ்வதாகவும், அவர்களையே அனைவரும் முன்மாதிரியாகக் கொள்ள வேண்டுமெனவும் அல்லாஹ் குறிப்பிடுகிறான்.

‘நிச்சயமாக நபியே நீர் மகத்தான (உயர்ந்த) பண்புகளைக் கொண்டவராக இருக்கின்றீர்.’ (68 அல்கலம் : 4)

‘...நிச்சயமாக உங்களுக்கு அல்லாஹ்வின் தூதரிடத்தில் அழகிய முன்மாதிரிகள் இருக்கின்றன. (33 அல் அஹ்ஸாப் : 21)’

இவ்வாறே நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களும் நற்பண்பின் அவசியம் குறித்து சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள்.

“நிச்சயமாக நற்பண்புகளைப் பூரணப்படுத்துவதற்காகவே நான் நபியாக அனுப்பப்பட்டுள்ளேன்” (முவத்தா)

நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் வாழ்வு பற்றி ஆயிஷா ரழியல்லாஹு அன்ஹா அவர்களிடம் வினவப்பட்ட போது, “அவர்களது பண்பாடுகள் அல்குர்ஆனாகவே இருந்தன” (முஸ்லிம்) எனக் குறிப்பிட்டார்கள்.

இஸ்லாத்தின் பார்வையில் நற்பண்புகளைக் கடைப்பிடிப்பது ஓர் உயர்ந்த இபாதத் ஆகும். இதனைப் பின்வரும் ஹதீஸ்கள் விளக்குகின்றன:

“மறுமை நாளில் ஒரு முஃமினின் தராசில் நல்லொழுக்கத்தை விடப் பாரமானதாக எதுவும் இருக்கப் போவதில்லை, அல்லாஹ் ஆபாசமாகவும் கடினமாகவும் பேசுகின்றவனை வெறுக்கின்றான். ஒருவர் நல்லொழுக்கத்தின் மூலமாக தொழுகை, நோன்பு ஆகிய இபாதத்துக்களை நிறைவேற்றுகின்ற ஒருவரது அந்தஸ்தை அடைகிறார்” (அஹ்மத்)

மாறாக தீய பண்புடையோர் நரக வேதனையை அனுபவிப்பர் என்ற கருத்தையும் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

“... ஓர் அடியான் தனது தீய நடத்தை காரணமாக நரகில் மிகவும் கீழான நிலையை அடைந்து கொள்வான்.” (தபரானீ)

இஸ்லாம் நல்லொழுக்கத்தை ஈமானின் ஒரு பகுதியாகக் கருதுகிறது. ஒருவனிடம் நற்பண்புகள் காணப்படுகின்ற போதே அவனது ஈமான் பரிபூரணமடைகின்றது. இக்கருத்தைப் பின்வரும் ஹதீஸ்கள் விளக்குகின்றன.

“நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களிடம் ஈமானில் பூரணத்துவம் மிக்க மனிதர் யார்?” என வினவப்பட்டது. அதற்கு, “அவர்களுள் நற்பண்புடையவரே” எனப் பதிலளித்தார்கள். (தபரானீ)

“அல்லாஹ்வின் அடியார்களில் யார் அல்லாஹ்வுக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர் என நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களிடம் வினவப்பட்ட போது, சிறந்த ஒழுக்கமுடையோரே” எனப் பதிலளித்தார்கள். (இப்னு ஹிப்பான்)

“மனிதர்களுக்கு வழங்கப்பட்டவைகளுள் மிகவும் சிறந்தது எது எனக் கேட்கப்பட்டபோது, நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் சிறந்த ஒழுக்கப் பண்புகள் எனப் பதிலளித்தார்கள்” (திர்மிதி)

நற்பண்பின் அவசியம்

ஒழுக்கம், ஒழுக்கக் கோவை, ஒழுக்கக் கோட்பாடு, ஒழுக்கக் கல்வி முதலான அம்சங்கள் மனித சமூகத்துக்கு மட்டுமே தேவையானவை. மனிதனுக்குச் சிந்தனைச் சுதந்திரம் உண்டு. பகுத்தறிவும் உள்ளுணர்வும் உண்டு. அவை, மனிதன் பெற்ற அருட்கொடைகளாகும். அவற்றை மனிதன் தவறான முறையில் பயன்படுத்தாமல் இருப்பதற்காக அல்லாஹ் ஒழுக்கம் எனும் நன்னெறியை விதியாக்கியுள்ளான்.

மனிதன் அல்லாஹ்வின் கலீபாவாக (பிரதிநிதியாக)ப் படைக்கப்பட்டுள்ளதால், அவன் விதித்த கடமைகளை அவனின் பிரதிநிதியாக நின்று நிறைவேற்றுவதற்கும், உலக நிருவாகத்தைச் சீராக நடத்துவதற்கும் அவனுக்கு ஒழுக்கம் இன்றியமையாததாகின்றது.

அல்லாஹ் ஒழுக்க உணர்வை மனிதனின் இயல்பிலேயே ஏற்படுத்தி வைத்துள்ளான். இவ்வுணர்வு அவனது அடிமனதில் எப்போதும் ஊசலாடிக்கொண்டே இருக்கும். தீய சூழலால் அல்லது தீய சகவாசத்தால் ஒருவன் ஒழுக்கம் குன்றியவனாகக் காணப் பட்டாலும் கூட, அவனது உள்ளுணர்வு அவனை எச்சரித்துக்கொண்டே இருக்கும். இந்த எச்சரிக்கையை அவன் அசட்டை செய்தால், ஒழுக்கவீனனாக மாறுவான். மறுபுறமாக அதனைப் போதனையாக ஏற்றுக்கொண்டால் சிறந்த ஒழுக்க சீலனாக உயர்வான். இந்த உயர் நிலையை எய்துவதற்கு ஒழுக்கம் பற்றிய அறிவும், தெளிவும், உணர்வும், சிந்தனையும் அவனுக்கு அவசியமாகின்றன. இதனை மனிதனால் தானாகத் தேடிக்கொள்ள முடியாது.

இஸ்லாத்தின் பார்வையில் நல்லொழுக்கம் எது, தீயொழுக்கம் எது என்பதை அல்லாஹ்வும் ரஸூலுமே தீர்மானிக்க முடியும். மனிதனால் அவற்றை தீர்மானிக்க முடியாது. ஏனெனில் அவன் பலவீனமானவன். அவனது அறிவு வரையறைக்கு

உட்பட்டது. அவனது விருப்பு வெறுப்புக்கள் வேறுபட்டவை. எனவே, பலவீனம் மிக்க அவனின் பகுத்தறிவும் உள்ளுணர்வும் பலவீனமானவையே. இந்நிலையில் அவன் அல்லாஹ்வும் ரஸூலும் வரையறுத்துத் தந்துள்ள நற்பண்புகளையே பின்பற்றி நடக்க வேண்டும்.

இஸ்லாம் கூறும் சில நற்பண்புகள்

பொறுமை

மனித வாழ்வில் பொறுமை முக்கியமான ஒரு பண்பாகும். ஒரு முஸ்லிமின் ஈருலக வாழ்வின் வெற்றிக்கும் அது ஓர் அடிப்படையாகும். அல்குர்ஆனும் ஸுன்னாவும் இவ்வழகிய பண்பை அதிகமாக வலியுறுத்துகின்றன.

அரபு மொழியில் ஸப்ர் என வழங்கப் பெறும் இவ்வார்த்தை அல்குர் ஆனில் 70க்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளமை இதன் முக்கியத்துவத்தை விளங்கப் போதுமானதாகும்.

“பொறுமையைக் கொண்டும், தொழுகையைக் கொண்டும் நீங்கள் உதவி தேடுங்கள்” (2 அல் பகரா - 45)

“நிச்சயமாக நாம் உங்களை பயம், பசி மேலும் பொருள்கள், உயிர்கள், விளைச்சல்கள் ஆகியவற்றின் இழப்பினாலும் சோதிப்போம். நபியே! இச்சோதனைகளால் ஏற்படும் கஷ்டங்களை சகித்து பொறுமையோடு நடந்துகொள்வோருக்கு நீங்கள் நன்மாராயம் கூறுங்கள்” (2 அல் பகரா - 155)

“பொறுமையைக் கைக்கொள்பவனுக்கே அல்லாஹ் பொறுமையை வழங்குகிறான். இன்னும் பொறுமையை அருளாகப் பெற்றவனைவிடச் சிறந்த சன்மானத்தைப் பெற்றவன் எவனுமில்லை.” (புஹாரி)

“அல்லாஹ் தான் நன்மைகளைத் தரவேண்டுமென விரும்புகின்றவர்களுக்கு, (அவர்களின் பொறுமையை சோதிப்பதற்காக) சோதனைகளை ஏற்படுத்துகின்றான்.” (புஹாரி)

வாழ்க்கையில் எதிர்கொள்ளும் சிரமங்களை எதிர்த்துப் போராடும் மனிதன் சிலபோது வெற்றியடைகிறான். சில போது தோல்வியும் அடைகிறான். இவ்விரு நிலைகளிலும் தளம்பலில்லாமல், பொறுமை காத்து வாழ்க்கையைக் கொண்டு செல்பவனே உண்மையான பொறுமையாளனாவான். இவன்தான் மறுமையில் அனைவரையும் விட அதிகமான நற்கூலியைப் பெறுவான். இத்தகையோரின் மகத்தான நிலை கண்டு, வாழ்க்கையில் சோதனைகளுக்கு உட்படாதோர் மனம் வெதும்பிக் கவலைப்படுவார்கள். இதனைப் பின்வரும் நபி மொழி குறிப்பிடுகிறது.

“இந்த உலகில் வசதியாகவும் கஷ்டங்கள் இல்லாமலும் வாழ்ந்தவர்கள் மறுமை நாளில், வாழ்க்கையில் சோதனைகளைச் சந்தித்து வெற்றி பெற்றவர்கள் பெறும் சன்மானங்களைக் கண்டு, எங்கள் தோல்களும் கத்தரிக்கப்பட்டு நாங்களும் சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கக் கூடாதா? அப்போது பொறுமை காத்ததற்காக எங்களுக்கும் இது போன்ற சன்மானங்கள் கிடைத்திருக்குமே என ஏங்குவார்கள்.” (திர்மிதி)

எனவே நாமும் எமது வாழ்வில் பொறுமை எனும் இவ்வழகிய நற்பண்பைக் கடைப்பிடித்து, மறுமையில் இறைவன் வழங்க இருக்கும் உயர்ந்த அந்தஸ்துக்களைப் பெற்றுக் கொள்வோமாக!

துணிவு

இஸ்லாம் கூறும் ஒழுக்கப் பண்புகளுள் துணிவும் ஒன்றாகும். இஸ்லாத்தைப் பொறுத்தவரை அது என்றும் கோழைகளை உருவாக்க விரும்புவதில்லை. உடல் வலிமையும், மனோபலமும் பெற்ற மனிதர்களையே இஸ்லாம் விரும்புகிறது. அதற்காக அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்கக் கற்றுத் தருகின்றது.

“இறைவா கவலை, துயரம் ஆகிய வற்றிலிருந்து உன்னிடம் பாதுகாவல் தேடுகிறேன். இயலாமை, சோம்பல், கோழைத்தனம், கஞ்சத்தனம் ஆகியவற்றிலிருந்தும் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். கடன் சுமையிலிருந்தும் மனிதர்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்தும் பாதுகாவல் தேடுகிறேன்.” (புஹாரி)

“பலசாலியான முஃமின் பலவீனமான ஒரு முஃமினை விடச் சிறந்தவனும் அல்லாஹ்வுக்கு மிகவும் விருப்பமுடையவனும் ஆவான்” (முஸ்லிம்) என நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். தனது பிரார்த்தனைக்கும் வார்த்தைக்கும் வடிவம் கொடுத்த அவர்கள் துணிவும் வீரமும் உடையவராக வாழ்ந்துள்ளார்கள்.

உடலைப் பலப்படுத்தும் துணிகரச் செயற்பாடுகளில் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மதீனாவில் வாழ்ந்த றுகானா என்ற மல்யுத்த வீரனுடன் பலமுறை மல்யுத்தப் போட்டியில் ஈடுபட்டு அவனைத் தோற்கடித்துள்ளார்கள். அவ்வாறே தனது மனைவி ஆயிஷா ரழியல்லாஹு அன்ஹா அவர்களுடன் ஓட்டப் பந்தயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு தன்னிடம் துணிவு, வீரம் முதலான பண்புகளை வளர்த்துக் கொள்கின்ற பணிக்கு நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்துள்ளார்கள்.

ஒருவனுக்குத் துணிவை வழங்கும் ஊற்றாக ஈமான் அமைகிறது. உள்ளத்தில் நம்பிக்கையைச் சரியாகவும் உறுதியாகவும் அமைத்துக் கொண்டவன் தான் சாதிக்க

விரும்பும் செயல்களைச் செய்வதற்கான துணியைப் பெற்றுக் கொள்கிறான். இதனூடாகவே அவன் துன்பங்களையும், எதிர்ப்புகளையும் தாங்கிக் கொள்கிறான்.

“இந்த உலகமே ஒன்று திரண்டு நன்மை செய்ய முயன்றாலும் உனக்கு ஏற்கனவே அல்லாஹ் விதித்து வைத்துள்ளதைத் தவிர மேலதிகமாக எந்த நன்மையையும் செய்ய முடியாது. இந்த உலகமே ஒன்று திரண்டு உனக்குத் தீங்கு இழைத்துவிட முயன்றாலும் அல்லாஹ் உனக்கு ஏற்கனவே விதித்ததைத் தவிர வேறு எந்தத் தீங்கையும் செய்ய இயலாது. (திர்மதி)

ஒருவனிடம் காணப்படுகின்ற துணிவு, தான் கொண்ட இலட்சியத்தை அடையத் தூண்டுகிறது. அதன்பால் ஓர் ஈடுபாட்டையும் பிடிப்பையும் ஏற்படுத்துகிறது. இலட்சியத்தை அடைவதில் முன்னோக்கும் சவால்களைத் துணிகரமாக எதிர் கொள்வதற்குப் பயிற்றுவிக்கிறது.

பணிவு

இஸ்லாம் கூறும் பிறிதொரு நற்பண்பு பணிவாகும். பெருமை, கர்வம் முதலான தீய பண்புகளை விட்டொதுங்கி, சக மனிதர்களோடு பணிவோடு நடந்து கொள்ள வேண்டும். பணிவு எனும் நற்பண்பைக் கடைப்பிடிப்பவர் அல்லாஹ்விடத்தில் உயர்வையும் மேன்மையையும் அடைந்துகொள்வார்.

அல்குர்ஆனும் ஹதீஸும் வீண் பெருமை கொள்வோர் பற்றியும் அவர்களுக்கு மறுமையில் கிடைக்கப் போகும் இழிவு மிக்க வேதனை குறித்தும் எச்சரிக்கின்றன. பணிவோடு நடப்பதனை வலியுறுத்தியும், அதனால் இம்மையிலும் மறுமையிலும் கிடைக்க இருக்கும் பேறுகள் பற்றியும் அவை வலியுறுத்துகின்றன.

“இவர்கள்தாம் ரஹ்மானுடைய அடியார்கள். பூமியில் (அடக்கமாகவும்) பணிவாகவும் நடப்பார்கள். மூடர்கள் அவர்களுடன் தர்க்கிக்க முற்பட்டால் சலாமுன் என்று கூறி (அவர்களை விட்டு விலகி) விடுவார்கள்.” (25 அல் புர்கான் : 63)

“எவரேனும் அல்லாஹ்வுக்காகப் பணிவோடு நடந்து கொண்டால் அவரது அந்தஸ்தை அல்லாஹ் உயர்த்தியே தீருவான்” (முஸ்லிம்)

“பணிவாக இருங்கள்! (நீங்கள்) ஒருவர் மற்றவர் மீது அகந்தை கொள்ள வேண்டாம்; அநியாயம் இழைக்க வேண்டாம் என அல்லாஹ் எனக்கு வஹீ அறிவித்துள்ளான்” (முஸ்லிம்)

நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் அடக்கம், பணிவு, மென்மை, போன்ற நற்பழக்கங்களுக்கு உயர்ந்த முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்தார்கள். தெருவோரமாக விளையாடிக்கொண்டிருந்த சின்னஞ் சிறார்களைக் கண்டால்கூட அவர்களுக்கு

ஸலாம் கூறி, அவர்களை மகிழ்வித்துப் புன்னகை புரிவதற்கு நபி எனும் அந்தஸ்து அவர்களுக்கு எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் தடையாக இருக்கவில்லை.

அனஸ் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் சிறுவர்களைக் கடந்து சென்றால் அவர்களுக்கு ஸலாம் உரைப்பார்கள். “நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களும் இவ்வாறு தான் செய்து வந்தார்கள்”. என்றும் அவர்கள் கூறுவார்கள். (புகாரி, முஸ்லிம்)

ஒருமுறை இஸ்லாமிய சட்டங்களைக் கேட்டறிய தமீம் இப்னு உஸைத் என்பவர் மதீனாவுக்கு வருகிறார். அப்போது இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யத்தின் தலைவரான நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் மிம்பரில் உபதேசம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கும் மக்களுக்கும் இடையே எந்த தடையும் காணப்படவில்லை இந்நிலையை அவதானித்த தமீம் இப்னு உஸைத் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களிடம் சில விளக்கங்களைக் கேட்டார். அப்போது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் மிம்பரிலிருந்து கீழ் இறங்கி பணிவோடும், அன்போடும் அவரை முன்னோக்கி அவரின் கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்தார்கள். (முஸ்லிம்)

இவ்வாறு பணிவுடன் நடந்து கொண்ட நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் தங்களது தோழர்களுக்கும் பணிவைக் கற்றுக் கொடுத்ததோடு அதற்கு உயர்ந்த முன்மாதிரியாகவும் வாழ்ந்து காட்டினார்கள்.

மன்னிப்பு

மன்னிப்பு எனும் நற்குணம் அல்லாஹ்வின் பண்புகளில் ஒன்றாகும். அவனது அழகிய திருநாமங்களுள் பல அவனின் மன்னிக்கும் பண்புக்கு உயர் எடுத்துக்காட்டுக்களாகக் காணப்படுகின்றன. அவை அவன் மன்னிப்பதில் தாராளமானவனும் எல்லோரையும் மிகைத்தவனுமாவான் என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றன.

மன்னிப்பது ஒரு முஸ்லிமிடம் காணப்பட வேண்டியதொரு உயர் பண்பாகும். அது குறித்து வலியுறுத்தும் அல்குர்ஆன் வசனங்கள் ஏராளம் உள்ளன. அந்தப் பண்பைப் பெற்றவர்களை இஸ்லாம் ‘இறையச்சமுள்ள சிறந்த முன்மாதிரியான முஸ்லிம்’ என்றும், ‘அல்லாஹ்வின் அன்பையும், திருப்பொருத்தத்தையும் அடைந்தவர்’ என்றும் பாராட்டுகின்றது.

“அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் செல்வ நிலையிலும், வறுமை நிலையிலும் தானம் செய்து கொண்டேயிருப்பார்கள். கோபத்தை விழுங்கி விடுவார்கள். மனிதர்களை மன்னித்து விடுவார்கள். அல்லாஹ் இத்தகைய நல்லோரையே நேசிக்கிறான்.” (3 ஆல இம்ரான்:134)

“எவரேனும் (பிறர் செய்த தீங்கைப்) பொறுத்துக் கொண்டு மன்னித்து விட்டால் நிச்சயமாக இது மிகவும் வீரம் மிக்க செயலாகும்.” (42 அஷ்ஷூரா : 43)

ஆயிஷா ரழியல்லாஹு அன்ஹா அவர்கள் மீது சிலர் அவதூறு கூறியபோது அபூபக்ர் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் இதயத்தில் கவலைகள் அலைமோதின. அச்செயலுடன் தொடர்பு பட்டிருந்தவர்களுக்கு தான் செய்து வந்த உதவியைத் துண்டித்து விடுவதாக சத்தியம் செய்தார்கள். அப்போது அல்லாஹ் பின்வருமாறு அறிவித்தான்.

“உங்களில் செல்வந்தரும், (பிறருக்கு உதவி செய்யும்) இயல்புடையோரும் தங்கள் பந்துக்களுக்கோ, ஏழைகளுக்கோ, அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் ஹிஜ்ரத் செய்தவர்களுக்கோ (யாதொன்றுமே) கொடுக்க மாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்ய வேண்டாம். (அவர்களால் உங்களுக்கு ஏதும் வருத்தம் ஏற்பட்டிருந்தால்) அதனை நீங்கள் மன்னித்துப் புறக்கணித்து விடவும். அல்லாஹ் உங்களுக்கு மன்னிப்பளிப்பதை நீங்கள் விரும்ப மாட்டீர்களா? அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்போனும், கிருபை உடையோனுமாய் இருக்கின்றான்” (24 அன் நூர் :22)

ஓர் அடியான் மற்ற மனிதர்களின் தவறுகளை மன்னிக்கும் போது அல்லாஹ் அடியானின் தவறுகளை மன்னிக்கின்றான் என்ற உண்மையையும் இந்த அல்குர்ஆன் வசனம் உணர்த்துகின்றது.

எனவே இஸ்லாம் கற்றுத் தரும் இந்த நற்பண்புகளை நாமும் பின்பற்றி நடப்போமாக.

பாடத்தில் இடம்பெற்றுள்ள அரபுச் சொற்கள்

﴿الْأَذَابُ﴾ ﴿الْأَخْلَاقُ﴾ ﴿السُّلُوكُ﴾ ﴿الْأَخْلَاقِيَّاتُ﴾ ﴿الْجَنَائِاتُ﴾ ﴿الْمُنَآكِحَاتُ﴾
﴿الْمُعَامَلَاتُ﴾ ﴿الْعِبَادَاتُ﴾ ﴿الْعَقَائِدُ﴾ ﴿أَحْسَنُ الْخُلُقِ﴾ ﴿الْعَفْوُ﴾ ﴿الْعَفَّارُ﴾
﴿التَّوَابُ﴾ ﴿الْعَفْوُ﴾ ﴿الصَّبْرُ﴾ ﴿التَّوَّاضُعُ﴾ ﴿الشَّجَاعَةُ﴾

பயிற்சி

1. நல்லொழுக்கம் பற்றிய இஸ்லாத்தின் கண்ணோட்டத்தினை எடுத்துக்காட்டி அதன் முக்கியத்துவத்தை விளக்குக.
2. நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களிடம் காணப்பட்ட பணிவு எனும் பண்பை எடுத்துக்காட்டும் சம்பவம் ஒன்றைத் தருக.
3. “மன்னிப்பின் சிகரமாக நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் திகழ்ந்தார்கள்” எனும் கூற்றை ஆதாரங்களுடன் விளக்குக.
4. “நாம் பிறரை மன்னிக்கும் போது அல்லாஹ் எம்மை மன்னிப்பான்” இக்கூற்றுக்கு ஆதாரமான அல்குர்ஆன் வசனம் ஒன்றைக் குறிப்பிடுக.
5. சிறு குறிப்பு தருக.

அ. பொறுமை ஆ. துணிவு இ. மன்னிப்பு